

Satım akdinden kaynaklanan tazminat istemleri hakkındaki karar

Konu : Satım akdinden kaynaklanan tazminat istemleri hakkındaki karar

Karar Veren Mahkeme: Ankara Asliye 7.Ticaret Mahkemesi

Karar Tarihi: 28.04.2011

Karar Sayısı : E:2011/126, K:2011/221

~~Olay Özeti Karar ve Sonuç~~

Davacı vekili dava dilekçelerinde, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyacı olan askeri malzemenin tütün ve çay ihtiyacı karşılığı sağlanması amacıyla müvekkili idare ile davalı şirket arasında 17.07.1998 tarihli ve 05.03.1999 tarihli sözleşmeler imzalandığını, sözleşme kapsamındaki 1.500 adet Kannas keskin nişancı tüfeğinin 21.12.2000 tarihinde teslim alındığını, silahların tamamına yakın kısmının sözleşme ve eklerine uygun olmaması nedeniyle muayene raporları ile reddedildiğini, davalı firmanın itiraz muayenesinin de olumsuz sonuçlanması üzerine silahların 60 gün içinde değiştirilmesinin istenildiğini, bu süre içerisinde değiştirilme yapılmadığından sözleşmenin feshedilerek davalıya bildirildiğini, avans teminat mektupları tutarının hazineye irat kaydedildiğini, sözleşme kapsamında davalı tarafından 16 kalem malzemenin sevk edildiğini, bunlardan 11 kaleminin muayenede uygun bulunduğunu ve kabul edildiğini, kabul edilen malzeme tutarı ödeme tutarından düşülerek davalının fazladan teslim aldığı tütün nedeniyle sözleşmeye göre davalının ödemesi gereken tazminat, faizler ve gecikme cezaları toplamı zararın doğduğu tarihten tahsil tarihine kadar işleyecek libor faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmişlerdir.

Yanlar arasında akdedilen sözleşmenin keskin nişancı tüfeklerinin red edilmiş olmasından dolayı feshedildiğini, oysa bu tüfeklerin sözleşme gereğince dünyada tek üretici durumunda olan İZHMASH fabrikasına sipariş verilerek 2000 yılı modeline uygun olarak üretildiğini, muayene sırasında sözleşmenin eki olmayan ve 1998 yılından önceki modellere ait prospektüsün kullanıldığını, sözleşmenin 12.maddesine göre sözleşme ve eklerinin 5 adet Türkçe olarak tanzim ve imza olunduğu belirtilmesine rağmen muayenede kullanılan prospektüsün İngilizce ve Rusça olduğunu ve bu belgede müvekkilinin imzası bulunmadığını, bir numune verilir ise buna uygun silah üretileceği bildirildiği halde davacı yanca numune verilmediğini, sözleşme konusu tüfeklerin sözleşmeye ve eki prospektüse uygun olduğunu savunmuşlar, davanın reddine karar verilmesini talep etmişlerdir.

Davalı karşı davacı vekili karşı dava dilekçelerinde, müvekkiline yapılan fazla ödemenin müvekkilinin kusurundan

kaynaklanmadığını, Çaykur'un çay tahsis etmemesi, davalı idarenin sevk talimatı vermemesi, tüfeklerin muayenelerinin çok uzun sürmesinin sözleşmeye göre mücbir sebep olduğunu, bu nedenle sözleşme bedelinin % 6'sı oranında hesaplanan tazminatın istenemeyeceğini, sözleşmenin haksız feshedilmesi nedeniyle ticari itibarlarının sarsıldığını, bu nedenle 100.000,00 TL manevi tazminata, mahrum kalınan kâr ile munzam zarar karşılıklarından şimdilik 150.000 ABD Dolarının tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmişlerdir. SAVUNMA :

Davacı karşı davalı vekili cevap dilekçelerinde, dava konusu tüfeklerin 1998 yılı ve sonraki yıllarda imal edilmiş olmasının sözleşme ile belirlenen teknik özelliklere uygun olduğunu göstermeyeceğini, üretici firmaya ait prospektüsün sözleşmede esas alındığını, dolayısıyla muayenelerde kullanılan prospektüsün Rusça İngilizce olmasının sözleşmenin eki olmadığını anlamına gelmeyeceğini, kaldı ki muayenede kullanılan prospektüsün üzerinde bulunan "Ek – E" numarasının daha öncesi sözleşmede kullanılan prospektüsün üzerinde de bulunduğunu, davacı tarafından bu konunun düzenlenmesi için ek sözleşme yapılması önerisinde bulunulduğunu, ancak ek sözleşmenin yapılmadığını, sözleşmenin 6.f maddesine göre itiraz muayenesi sonucunun kesin olup, delil sözleşmesi niteliğinde olduğunu savunmuşlar, karşılık davanın reddine karar verilmesini talep etmişlerdir.

Dava ve karşılık dava, satım akdinden kaynaklanan tazminat istemlerine ilişkindir. Mahkememizce, 15.10.2009 tarihinde, "asıl davada, davanın kısmen kabulüne, 20.945.617,13 USD'nin dava tarihi olan 22.07.2003 tarihinden itibaren işleyecek libor faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine, fazlaya ilişkin istemlerin reddine., karşı davada, davanın reddine," karar verilmiş, bu karar tarafların temyizi üzerine Yargıtay 19.Hukuk Dairesinin 16.12.2010 tarihli kararıyla bozulmuştur.

Yargıtay kararında özetle, "asıl davada, libor faiz alacağına 20.05.2003 tarihinden itibaren hükmedilmesi gerekirken, 22.07.2003 tarihinden itibaren hükmedilmesinin isabetsiz olduğu" bildirilmiştir.

Yeniden yapılan yargılamada Yargıtay kararına uyularak, 20.945.617,13 USD'nin 20.05.2003 tarihinden itibaren işleyecek libor faiziyle birlikte davalıdan tahsiline, karşı davanın reddine karar verilmesi gerekmiştir.

]]>